

blev vedtagen, da Sagen foresaa til 2den Behandling. Jeg kan nemlig ikke give de ærede Medlemmer, som bekæmpede dette, Ret i, at man maa betragte Sagtforseelser ganske paa samme Maade nu, som man betragtede dem, da Lovene af 1851 og 1840, blev givne. Det lader sig slet ikke benegte, at, om end enkelte Sagtforseelser kunne tages ud og nærmest siges at være et Brud mod den enkelte private Mand's Ret, gjælder dette ingenlunde om de allerfleste af dem; de staa i en saadan Forbindelse med hele Færdningstanken og have gjort saa mægtige Fremskridt siden 1851, at man ikke let kan sige, om denne eller hin Forseelse nærmest maa betragtes som en Overtrædelse af Landets Interesse i det Hele, som man ønsker at befordre gennem Færdningsbestemmelser, eller om den nærmest er at betragte som et Brud paa Privates Sagret. Jeg skal her komme tilbage til, hvad jeg nylig udtalte om Ræven. Overtrædelse af de om denne givne Forskrifter vilde efter de ældre Bestemmelser være en Gjenstand for privat Forfølgning, hvorimod jeg tror, at Ingen nu tør benegte, at dette Dyr har en særlig Interesse baade for Land- og Skovbrug, og at altsaa den offentlige Paatale her er paa sin Plads. Den ærede Ordfører har tillige i det sidste Møde, temmelig omstændelig paavist forskellige Tilfælde, hvor man ved at forbeholde privat Paatale for nogle og offentlig Paatale for andre Forseelser, kom i en aldeles urimelig Modsigelse, og jeg har ogsaa efter min Formening saa tilstrækkeligt, at jeg ikke skal komme tilbage derpaa, paavist, at Forslaget om den private Paatale i den Form, hvori det nu foreligger, overhovedet ikke er til at modtage. Det var navnlig den Maade, hvorpaa hele Lovforslaget var affattet, og som jeg i Modætning til de Herrer ikke finder uheldig, der maatte bringe mig til, uanset de Betænkkeligheder, jeg havde med Hensyn til. Beviset, at gaa ind paa at sætte offentlig Paatale for alle Forseelser efter dette Lovforslag og forbeholde mig at komme tilbage til Spørgsmaalet om at bibeholde den Maade at føre Bevis paa, som i § 35 i Forordningen af 1840 er indrømmet den Private. Naar jeg i Modætning til de ærede Med-

lemmer og da navnlig i Modætning ogsaa til den ærede Ordfører ikke har taget i Betænkning, at foreslaa Thinget, at tilføie denne Bevismaade, der jo uviolsomt nærmest hører hjemme i den private Forfølgning, som forenelig med den offentlige, da er det ikke alene, fordi dette var vedtaget i det Lovforslag, der foreligger fra Landstingets Side, men fordi jeg yderligere blev bestyrket deri ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), en Bemærkning, som gik ud paa, at det var nødvendigt, at der blev givet en særlig Hjemmel for denne Maade under en offentlig Politisags Behandling, dersom den overhovedet skulde kunne komme til Anvendelse. De Erindringer, der forøvrigt ere fremførte imod at lade deslige Sager være Gjenstand for offentlig Paatale, navnlig med dette Bibehold, gik væsentlig ud paa, at man ved at anvende denne Ed i disse Sager let vilde komme ind paa at hævde, om jeg saa maatte sige, Benægtelsesed som en Del af Beviset i den kriminelle Lovgivning. Jeg tror nu ikke, at dette med nogen Føie kan siges, naar denne Fremgangsmaade kun kan bruges ved en offentlig Sag ifølge en udtrykkelig Hjemmel som den, der her er foreslaaet i Endringsforslaget under Nr. 21, ligesom det ogsaa forekommer mig, at de øvrige kriminelle Sager i Reglen ville være af den Besskaffenhed, at Bevismaaden igjennem Benægtelsesed ikke kan bruges efter disse Sagers egen Besskaffenhed. Der er fremdeles anført derimod, at man ved at gjøre disse Sager til Gjenstand for offentlig Paatale, vilde faa en Mængde Sager, hvilket man vilde undgaa, dersom man vedblev at beholde den private Paatale. Deri skal jeg give de Herrer Ret, at i Begyndelsen vil der ganske vist fremkomme flere offentlige Sagsager, end der tidligere har været, blandt Andet ogsaa af den Grund, at der nu er mange flere til at paatale dem, end der var tidligere; der er mange flere, der ere interesserede i, at Sagtretten, ikke gives til Pris for enhver som helst Molest, og som altsaa nu vilde finde sig opfordrede til at søge det Offentliges Besskyttelse, som de ikke have kunnet søge, saalænge det blev beroende ved den tid-